

като си въобрази хъ онзи трауръ, който би билъ принуденъ да носи тоя градъ, кръвта, която би потѣкла, като вадички изъ улиците, гикове на жените и на дѣцата и въобще сичките страхове, които би излѣзле изъ тоя новъ санджкъ на Пандора, т. е. изъ ножните на моята сабля, то азъ осѣтихъ движение въ сърцето си. Може би вие видите въ тоя мой постъпокъ слабостъ?

ОТТОКАРЪ.

Никакъ не. Азъ виждамъ въ сичкото това само мъжественно благородство.

РАНУКИ.

Бато са разскаяхъ, то дойдохъ при ваше височество самъ и безъ оръжие.

ОТТОКАРЪ.

Това довѣрие довършва портретътъ ви.

РАНУКИ

Азъ мисла, че съ своятъ постъпокъ азъ съмъ изпълнилъ само длъжността си, и за това азъ нѣма да поискамъ отъ васъ никаква друга награда, освѣнъ една третя часть отъ конфискованното иманіе на евреинътъ Мюниусъ и на неговите сжобщници.

ОТТОКАРЪ.

Стига ли ви една третя часть?

РАНУКИ.

Азъ имамъ умѣренни желанія. Въ замѣна на тоя даръ азъ ща да дамъ на вашето распорѣждане списокътъ, въ който сж записани имената на сичките бунтовници, отъ първиятъ и до послѣдниятъ.

МЮЗЕДИНЪ.

Аллахъ, аллахъ!